

at disse Udgifter ere løbende; det er løbende Pensioner, og saadanne høre til de løbende Udgifter, hvad enten det er i Genhold til den ene eller til den anden Pensionslov, den almindelige Pensionslov af 1851 eller disse senere udførte Pensionslove, at de ere udredede. Det forekommer mig, at man med ligesaa god Grund kunde sige, at man ikke i Finantsloven har Hjemmel til at afholde en Pension, naar det Faktum, som medførte Pensionsbyrden for Staten, enten Embedsmændens Afstedigelse eller Embedsmændens Død, indtraadte i selve Finantsaaret. Naturligvis vilde en saadan Betragtning ikke være rigtig; de i Aarets Løb tilkommende Pensioner ere løbende Udgifter, som Staten maa afholde. Men affurat paa samme Maade — forekommer det mig — forholder det sig med Pensionerne i Genhold til de nævnte Love. Det er Pensioner ganske af den Art, som tidligere ere blevne udredede efter de gjældende Regler; de ere derfor nødvendigvis løbende Udgifter. Noget Andet er det naturligvis, at den Omstændighed, at der ikke ved Finantslovens Forelæggelse har kunnet tages Hensyn til disse Betjente, har ført til, at det Beløb, som findes paa Finantslovsforslaget, ikke har strakt til, saaledes at der paa denne Konto kommer Overstridelser; men Udgifterne ophøre derfor ikke at være løbende. Jeg skal tillade mig at fremdrage et andet Exempel, fordi det forekommer mig at være et om muligt endnu mere prægnant Exempel for det her foreliggende Spørgsmaal. Det findes under B. 30 S. 32 og angaar Kontorholdet til Toldvæsenet. Overslaget paa Kontorhold til Toldvæsenet lød paa 122,700 Kr.; under 18. Marts 1881 udfom der en ny Kontorholdslov, der bestemte, at fra 1ste April 1881, altsaa fra Finantsaarets Begyndelse, skulde der udbetales et andet Beløb i Kontorhold, nemlig et samlet Beløb af 136,160 Kr., altsaa et Beløb af mellem 13—14 Tusind Kr. mere. Nu sige de to Revisorer: Denne Merudgift har ikke Hjemmel i den midlertidige Finantslov, undtagen forsaavidt angaar de 122,700 Kr.; Merudgiften maa have Rigsdaagens Billigelse, det er ikke nogen løbende Udgift. Det forekommer mig at være aldeles klart, at dette Raisonnement ikke er rigtigt; Kontorhold til Toldpersonalet maa dog henregnes til løbende Udgifter, enten Udgiften afholdes i Genhold til den ene eller til den anden Lov. Ja, det forekommer mig endog, at de Herrers Opfattelse egentlig er inkonsekvent; thi, hvis man siger, at de Udgifter ikke ere løbende, som ere afholdte i Genhold til en ny Lov, til hvilken der ikke har kunnet være taget Hensyn i en ordinær

Finantslov, saa maa man egentlig konsekvent sige, at saa er Intet af dette Beløb at betragte som løbende Udgift, saa maa Rigsdaagens Godkjendelse til for hele Beløbets Vedkommende. Man kan nemlig dog ikke gaa hen og sige, at for Beløbet 122,700 Kr. er Udgiften afholdt i Genhold til den ældre Lov, som gjaldt om Kontorholdet, og for det hderligere Beløb efter den senere Lov; nei, det er Altsammen afholdt i Genhold til den senere Lov. — Stjødnt jeg maa frygte for at trætte de Herrere, maa jeg tillade mig endnu at berøre to Exempler. Det ene af disse Exempler findes under A. 26 S. 13 og 14. I det Finantsaar, som vi her have med at gjøre, blev der i Genhold til Bevilinger i tidligere Finantsaar opført et Fyrtaarn paa Skjolbnæs. Man regnede, at det vilde blive færdigt 1ste Oktober 1881. Af Hensyn dertil blev der paa Finantslovsforslaget for 1881—82 til Forvaltningen af Fyret optaget et Beløb for den tilbagestaaende Tid fra 1ste Oktober til 31ste Marts. Fyret blev færdigt, saa det kunde tages i Brug den 1ste November. Nu siges der: „Udgiften til Skjolbnæs Fyr 1,075 Kr. indstille Høgsbro og Hørup til at passere“. Altsaa, de finde det ikke hjemlet ved den midlertidige Lov, sammenholdt med Finantslovsforslaget; man mener, at det ikke kan betragtes som en løbende Udgift. Ganske vist har Udgiften til Bestyrelsen af dette Fyr ikke været paa tidligere Finantslove, men derimod Udgiften til Forvaltningen af Fyr; saadanne Udgifter høre altsaa til de løbende, derfor ogsaa Udgiften til dette Fyr fra det Tidspunkt, det er opført og taget i Brug. Havde der ikke været taget Hensyn til det ved Finantslovsforslaget, havde vi faaet en Overstridelse paa den løbende Konto. Der er imidlertid taget Hensyn dertil, saa der er ingen Overstridelse tilstede; benegtes kan det aabenbart ikke, at denne Udgift efter de hidtil gjældende Regler maa betragtes som løbende Udgift. Jeg sagde før, jeg vilde medtage et Exempel til. Jeg gjør det for at begrunde, hvorfor Udvalget har opført denne Udgift under Afdeling B. Den findes under Nr. 18, Side 24 og 25. Det er Udgiften til Døvsstummeinstituttet i Fredericia. Denne have vi opfattet som en løbende Udgift og upaatvibselig med Rette. Ved Lov af 22de Marts 1880 var det bestemt, at der skulde opføres et Døvsstummeinstitut i Fredericia; det var tillige udtrykkelig paabudt, at det skulde træde i Virksomhed i Sommeren 1881. Ved Forelæggelsen af Finantslovsforslaget begjærede Kultusministeren optaget en Sum af mellem 19 og 20 Tusind Kr. til dette Institut. Institutet